

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1Nt/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014343
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119014343.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Frátrika a prísediacich Ing. Róberta Meluša a Bc. Romana Pavlíka, v trestnej veci odsúdeného C. Y., narodeného XX. Y. XXXX, trvale bydliskom T. XX/X, O., rozhodujúc 6. októbra 2020 v Trenčíne o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou 5T 444/2001, takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku súd povoľuje obnovu konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou 5T 444/2001 v prospech odsúdeného C. Y., B. XX. Y. XXXX.

II. Podľa § 394 odsek 1 a § 401 Trestného poriadku súd povoľuje obnovu konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod spisovou značkou 5T 444/2001 aj v prospech odsúdeného Y. U., B. XX. H. XXXX.

III. Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku sa zrušuje rozsudok Okresného súdu Trenčín spisovou značkou 5T 444/2001 zo dňa 11.03.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne spisová značka 2To 267/2002 zo dňa 14.05.2004 vo výroku vine a treste vo vzťahu k odsúdeným C. Y. H. Y. U., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok o vine a treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

15.04.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného C. Y. (ďalej aj len „navrhovateľ“) na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod 5T 444/2001. Odsúdený v návrhu uviedol, že sú nové mimoriadne dôležité dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a ktoré samy osebe v spojitosti s dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine odsúdených Y. H. U.. 05.04.2019 mu bolo prostredníctvom Okresného súdu Trenčín doručené uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 3Tos 106/2018, kde mu senát sťažnostného súdu zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu 6Nt 271/2016. V citovanom uznesení mu súd okrem iného uviedol, že nové dôkazy v podobe výpovedí svedkov policajta X., policajta Z., Y. L. a ďalších, ktoré boli vykonané na verejnom zasadnutí 05.02.2019 na Okresnom súde v Bánovciach nad Bebravou, nemohol krajský súd skúmať z dôvodu, že mu boli doručené po 30.01.2019. S týmito novými závažnými dôkazmi sa krajský súd nemal možnosť zaoberať, nakoľko v čase rozhodovania tieto dôkazy neboli súdu známe. Na hlavnom pojednávaní 12.04.2019 vedenom na Okresnom súde Trenčín vo veci 8Tk 2/2014 odzneli vo výpovediach opätovne tak závažné dôkazy, že tieto ho oprávňujú domáhať sa obnovy pôvodného konania.

Na verejnom zasadnutí 23.07.2020 predseda senátu podal správu zameranú na otázky, ktoré bude potrebné na verejnom zasadnutí riešiť, pričom tiež oboznámil podstatné časti rozhodnutí súdov viažucich sa k odsúdeniu navrhovateľa a k jeho prechádzajúcim návrhom na povolenie obnovy konania.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín 5T 444/2001 z 11.03.2002 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 2To 267/2002 zo 14.05.2004 („rozsudok 5T 444/2001“) boli okrem iných i navrhovateľ C. Y. a Y. U. odsúdení v bodoch 1 a 2 pre pokračovací trestný čin vydierania formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že 1/ obžalovaný č. 1 G. Z., obžalovaný č. 2 Y. U. a obžalovaný č. 3 C. Y. v presne nezistený deň koncom februára 2000 v O., na T. D. Č.. XX/X po predchádzajúcej vzájomnej dohode dali do objektu zvaného K. priviezť osobným motorovým vozidlom Fiat Brava, nezistenej poznávacej značky svedka poškodeného O. Y., do ktorého tento dobrovoľne nastúpil z obavy o svoj život, kde mu povedali, že ak nepodpíše vopred pripravené zmluvy, z K. neodíde, načo svedok poškodený O. Y. z obavy o svoj život prisľúbil, že predmetné zmluvy príde podpísať na druhý deň. Následne na druhý deň prišiel svedok poškodený O. Y. do objektu firmy E. s.r.o. so sídlom v O., B. T. D. Č.. XX/X, kde z obavy o svoj život, vzhľadom na vyhrážky z predchádzajúceho dňa, kde za prítomnosti obžalovaného č. 2 Y. U. podpísal nasledovné zmluvy: - zmluvu o pôžičke uzavretú medzi veriteľom Y. U. a dlžníkom O. Y., v ktorej veriteľ dňom 10.01.1999 poskytuje dlžníkovi bezúročnú finančnú pôžičku vo výške 500.000,- Sk a dlžník sa zaväzuje túto sumu vrátiť veriteľovi do 10.01.2000, pričom zmluva bola antidatovaná a k poskytnutiu pôžičky vôbec nedošlo, - uznanie záväzku vo výške 500.000,-Sk na pôžičku poskytnutú podľa zmluvy zo dňa 10.01.1999 a splatnú dňa 10.01.2000, v ktorej bolo uvedené, že O. Y. svoj finančný záväzok voči veriteľovi nie je schopný ani čiastočne splatiť, - zmluvu o nájme nehnuteľnosti, ktorá mala byť uzavretá dňa 17.01.2000 medzi prenajímateľom O. Y. a nájomcom firmou E. s.r.o. O., zastúpenou konateľom Y. U., v ktorej prenajímateľ ako vlastník prenajíma nehnuteľnosť špecifikovanú na LV XXXX v k. ú. L. X. s označením O. dňom 01.03.2000 na dobu neurčitú a nájomca sa zaväzuje platiť prenajímateľovi nájomné vo výške 20.000,-Sk mesačne vždy k 31.12. s desaťročnou výpovednou lehotou, zmluvu o kúpe cenných papierov, uzavretú medzi predávajúcim Y. U. a kupujúcim O. Y., v ktorej predávajúci predáva kupujúcemu 200 ks akcií Slovenskej strategickej a.s. Žilina v celkovej sume 400.000,- Sk a kupujúci sa zaväzuje uhradiť predávajúcemu kúpnu cenu v hotovosti do 14 dní odo dňa podpísania zmluvy, pričom zmluva mala byť podpísaná dňa 02.02.2000 v L. X., hoci k prevodu akcií na O. Y. nikdy nedošlo a k zaplateniu kúpnej ceny zo strany O. Y. nedošlo, 2/ obžalovaný č. 1 G. Z., obžalovaný č. 2 Y. U. a obžalovaný č. 3 C. Y. v presne nezistený deň začiatkom mesiaca apríl 2000 pod hrozbou fyzického násillia a fyzickej likvidácie prinútili svedka poškodeného O. Y. k zmene miesta trvalého bydliska, ktoré si musel nájsť v okrese Ž. z dôvodu, aby konkurz na jeho majetok mohol byť vyhlásený Krajským súdom v Banskej Bystrici, na základe čoho sa dňa 10.04.2000 formálne prihlásil k trvalému pobytu do obce P., C. D. XXX/XX a následne, keď predložil obžalovanému č. 1 G. Z. a spol. občiansky preukaz, v ktorom mal zmenu vyznačenú, musel podpísať návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok a tento adresovať Krajskému súdu v Banskej Bystrici. C. Y. a Y. U. boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov so zaradením do I. NVS. V odôvodnení predmetného rozsudku súd uviedol, že na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal preukázané, že obžalovaní sa dopustili žalovaných skutkov v rozsahu tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výpovede obžalovaných si vyhodnotil ako neverohodné. Ich obrana spočívala predovšetkým v tom, že sa snažili spochybníť výpoveď korunného svedka Y. v tom smere, že sa jedná o osobu, ktorá má dlhy a je voči nemu vedené trestné stíhanie. Súd nemal dôvod o pravdivosti a hodnovernosti výpovede svedka Y. pochybnosť, aj keď bolo preukázané, že je zadlžený. Práve naopak, mal za to, že takáto osoba je zraniteľnejšia a ľahšie sa vydiera. Jednoznačne aj pri konfrontáciách označil svedok poškodený Y. obžalovaných ako osoby, ktoré ho vydierali. Taktiež bolo preukázané, že svedok Y. má z obžalovaných strach, a preto sa zdržuje na neznámom mieste a nedostavil sa na hlavné pojednávanie. Obžalovaní Z., U. H. Y. boli zo spáchania skutku pod bodom 1/ rozsudku v celom rozsahu usvedčený výpoveďou priameho svedka poškodeného Y., nepriamo výpoveďou svedka X., J. a nepriamo výpoveďou súdneho znalca L. ako aj listinnými dôkazmi: zmluvou o nájme, zmluvou o pôžičke, uznaním dlhu a zmluvou o predaji akcií Slovenskej strategickej a. s. Je zrejmé, že svedok poškodený podpísal predmetné zmluvy pod nátlakom a hrozbou, nakoľko tieto boli pre neho zjavne nevýhodné. Nevýhodnosť týchto zmlúv videl súd predovšetkým v úzkom nájme zahrňujúcim dokonca aj poplatky spojené s užívaním objektu O., neprímerane dlhú 10-ročnú výpovednú lehotu a platenie nájomného k 31.12., aj keď zamestnanec firmy E. svedok P. bol prehlasovať vodu, elektrickú energiu spolu s Y., ale v prípade, že by sa tak nestalo, objekt O. by bol odpojený a nemohli by ho obžalovaní U. H. Y. prevádzkovať. Taktiež je zrejme nepravdepodobné, aby Y. uznal dlh na 500.000,- Sk, mal ešte aj iné dlhy a pritom kupoval dvojnásobne predražené akcie Slovenskej strategickej a. s. od obžalovaného U. s tým, že tieto dostane k dispozícii až pol roka od podpísania zmluvy. Zo žalovaného skutku pod bodom 2/ rozsudku boli obžalovaní Z., U. H. Y. v celom rozsahu usvedčený priamo výpoveďou svedka poškodeného Y. a nepriamo výpoveďami svedkov X., G., Ď., U., Y., Y., O., T. ako aj listinnými dôkazmi, a to návrhom na vyhlásenie konkurzu, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici o vyhlásení konkurzu

3624K 122/00-6 z 13.06.2000, odvolaním sa voči citovanému uzneseniu. Výpoveď svedka Y. X. a svedkyne X.Á. súd v časti, ktorá sa týka doby, kedy mal svedok poškodený Y. prvýkrát navštíviť advokáta Y. X. ohľadne konkurzu v decembri 1999 súd vyhodnotil ako nevierohodnú, nakoľko bolo jednoznačne preukázané lekárskymi správami z urologického oddelenia NsP Žilina, že svedok poškodený Y. nebol po zdravotnej stránke schopný v čase od 01.12.1999 do 22.12.1999 opustiť nemocnicu.

Uznesením Okresného súdu Trenčín 1Nt 49/2013 z 05.02.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 23Tos 33/2014 z 08.04.2014 („uznesenie 1Nt 49/2013“) boli návrhy odsúdených Y. H. U. na obnovu konania pôvodne vedeného Okresným súdom Trenčín pod 5T 444/2001 zamietnuté. Z predmetných uznesení vyplýva, že návrh na povolenie obnovy konania bol rozsiahlo odôvodnený s poukazom na korupčné správanie konajúcich sudcov prvostupňového ako aj druhostupňového súdu a nátlakom vyvíjaným na korunného svedka poškodeného Y., ktorý bol vydieraný odsúdeným Z. a nie Y. H. U.. V predmetnom konaní bol vypočutý prostredníctvom dožiadaného súdu v českej republike svedok poškodený Y. a na verejnom zasadnutí svedok P.. Z odôvodnenia prvostupňového súdu vyplýva z akých dôvodov súd vyhodnotil zmenu výpovede svedka Y. ako rozporuplnú a neuveril jej, pričom výpoveď svedka P. vyhodnotil ako dôkaz i druhej ruky, kedy vypovedal len o tom, čo mal počuť od svedka poškodeného Y.. V podrobnostiach odkázal na rozhodnutie okresného súdu. Krajský súd vo svojom uznesení k námietke navrhovateľov, že nebolo preverené korupčné podozrenie na sudcov konajúcich v ich veci poukázal na skutočnosť, že takéto preverovanie nemôže byť predmetom obnovy konania. Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. by mohla byť obnova konania povolená len v prípade, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt, alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci, v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin. Čiže v tomto smere by musel pre povolenie obnovy konania existovať právoplatný rozsudok týkajúci sa korupčného správania niektorého z orgánov činných v trestnom konaní v pôvodnom konaní. Námietkou spočívajúcej v tom, že o návrhu na povolenie obnovy konania mal rozhodovať iný súd ako Okresný súd Trenčín, resp. Krajský súd v Trenčíne, sa krajský súd nezaoberal, pretože o tejto otázke vo veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením 6Ndt 9/2013 z 23.05.2013. K námietke spočívajúcej v tom, že sudca Y. Y. a sudkyňa Y. Y. vo veci rozhodovali zaujato, pretože existovalo ich prepojenie na bratov Č., ktorí boli zainteresovaní v pôvodnom konaní, krajský súd uviedol, že takýto fakt, ak by bol preukázaný, nemôže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. Táto skutočnosť však môže byť podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dôvodom pre podanie dovolania v predmetnej trestnej veci v zmysle § 368 ods. 1 Tr. por.

Uznesením Okresného súdu Trenčín 3Nt 100/2014 z 02.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 3Tos 73/2017 zo 06.09.2017 („uznesenie 3Nt 100/2014“) bol návrh odsúdeného Y. na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného vedenej na Okresnom súde Trenčín pod 5T 444/2001 zamietnutý. Z predmetných uznesení vyplýva, že odsúdený Y. za nové dôkazy považoval skutočnosti, ktoré majú priamy súvis so skutkami, pre ktoré bol spoločne so U. uznaný vinným v trestnej veci 5T 444/2001 a ktoré vyplývajú z vykonaných dôkazov v priebehu vyšetrovania, ale najmä v priebehu súdneho konania pred Okresným súdom Trenčín vedeného proti obžalovanému L. P. pod 8Tk 2/2014, pričom žiadal, aby v konaní o povolení obnovy konania boli okrem oboznámenia obžaloby v tejto veci a zatiaľ neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín 8Tk 2/2014 z 10.03.2017 prehraté zvukové záznamy z výsluchov svedkov v tomto konaní. Vo veci pod 8Tk 2/2014 je obžalovaný P. stíhaný pre obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pričom poškodenými sú Y. H. U.. Ďalšou novou skutočnosťou sú videozáznamy na DVD, ktoré boli zabezpečené prostredníctvom Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre, z obsahu ktorých vyplývajú skutočnosti nasvedčujúce prepojenie väzby člena zločineckej skupiny L. Č., L. P. a L.Š. Č. na políciu a justičné orgány. Ďalej poukázal na mediálne vyjadrenie korunného svedka Y. v TV Markíza z 21.10.2014, z ktorého vyplýva, že nikdy nebol vydieraný zo strany obvineného Y. H. U.. Z mediálneho vyjadrenia ďalšieho dôležitého svedka X., ako aj z jeho písomného vyjadrenia z 01.02.2015, ktoré doložil do spisu, vyplýva, že tento svedok pracoval ako L. na C. W. L. P. L. X. a ktorý poprel, že by sa mu Y. niekedy zmienil o tom, že bol vydieraný osobami Y. a U.. Odsúdený predložil do spisu čestné prehlásenie J. W., ktorý v roku 2000 pracoval v reštaurácii K. a opisuje sled udalostí vydierania Y. H. U. zo strany tzv. mafie. Zároveň poukázal na nový dôkaz, a to výsluch svedka W., ktorý vypovedá o praktikách a previazanosti verejných orgánov a ich predstaviteľov s organizovaným zločinom. Odsúdený žiadal, aby súd na verejnom zasadnutí v rámci konania o povolení obnovy konania oboznámil rovnopis kompletného spisového materiálu vo veci obvineného L. P., vedeného na Okresnom súde Trenčín pod 8Tk 2/2014, prehral DVD-kazety zabezpečené prostredníctvom Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre, vypočul svedka Y., X., W. a W.. Z uznesenia prvostupňového súdu vyplýva, že

v konaní bol pred súdom okrem iného vypočutý svedok Y., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že v celom rozsahu zotrúva a pridržiava sa svojho mediálneho vyjadrenia v relácii TV Markíza ako aj skutočnosti, ktoré uvádzal pred dožiadaným súdom v Českých Budějoviciach v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod 1Nt 49/2013. Vypovedal, že bol vydieraný len zo strany Z. a podával trestné oznámenie z obavy o svoj život. Náhodne vtedy oslovil svedka X. ako príslušníka polície, ktorému vo všeobecnosti vysvetlil situáciu. Konkrétne veci mu nehovoril, iba spomínal Z., pričom mu bolo doporučené, aby sa obrátil na políciu. Nebol nikdy vydieraný U.Í. ani Y.. V prípravnom konaní, po nejakom čase, bol usmerňovaný políciou, aby upravil niektoré svoje skutkové tvrdenia z dôvodu, aby mohol byť zaradený do programu chránených svedkov. Počas konania na súde sa s ním telefonicky spojila predsedníčka senátu a on jej uviedol, že mu nebola zabezpečená policajná ochrana a on z obavy o svoj život sa na hlavné pojednávanie nedostaví, napriek možnému uloženiu poriadkovej pokuty. Na verejnom zasadnutí bol zároveň vypočutý svedok Y. (W.), oboznámená obžaloba v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod 8Tk 2/2014 podaná na L. P. ako aj neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Trenčín v tejto veci, ktorým bol L. P. uznaný vinným z trestného činu vydierania voči poškodeným Y. H. U. a zároveň prehraté DVD-nahrávky zabezpečené Krajským súdom v Nitre, z ktorých vyplýva, že došlo k stretnutiu Y. H. U. zrejme s L. Č., a to v 03.02.2006, 11.05.2004 a 23.02.2006. Z uznesení súdov vyplýva z akých dôvodov vyššie uvedené dôkazy a skutočnosti nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania, pričom súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenia vyššie uvedených uznesení súdov.

Uznesením Okresného súdu Trenčín 6Nt 271/2016 z 19.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 3Tos 106/2018 z 10.01.2019 („uznesenie 6Nt 271/2016“) bol návrh odsúdených Y. H. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného vedenej na Okresnom súde Trenčín pod 5T 444/2001 zamietnutý. Poukázali súdy na ustanovenia týkajúce sa obnovy trestného konania vrátane príslušných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky, pričom ďalej dôvodil, že tieto majú svoje dôsledky a to, že súd ako štátny orgán, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania môže konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon, v tomto prípade Trestný poriadok a tak, ako mu zákon dovoľuje. Zákon je pre súd kategorickým imperatívom. Hodnotenie dôkazov a riešenie hmotnoprávných a procesnoprávných otázok v konkrétnej v trestnej veci patrí do kompetencie zákonného sudcu, resp. senátu určeného rozvrhom práce príslušného súdu. Preskúmať rozhodnutia zákonného súdu z uvedených hľadísk môžu výlučne nadriadené súdy v rámci inštančného postupu na podklade podaného či už riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku. Súd v rámci obnovy konania nie je oprávnený preskúmať, či v pôvodnom konaní boli dodržané princípy spravodlivého procesu, či bol v pôvodnom konaní porušený zákon alebo ustanovenia o konaní, ktoré mu prechádzalo (či bol skutok správne právne kvalifikovaný, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca a pod.), teda či pôvodné konanie trpí hmotnoprávnymi resp. procesnoprávnymi vadami, ako aj to, ako súdy vyhodnotili nimi vykonané dôkazy, a teda vecnú správnosť rozhodnutia. Ak by súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania preskúmal rozhodnutie zákonného súdu z vyššie uvedených hľadísk, prekročil by svoju kompetenciu, porušil zásadu zákonného sudcu a vstúpil do jeho kompetencie, prípadne kompetencie súdu vyššieho stupňa. Napríklad o tom, či mal vo veci 1Nt 49/2013 rozhodovať iný súd ako Okresný súd Trenčín, resp. Krajský súd v Trenčíne, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením 6Ndt 9/2013 z 23.05.2013, ktorým rozhodnutím je súd rozhodujúci o obnove konania ako súd podriadený viazaný a nie je oprávnený v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania preskúmať rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V konaní 1Nt 49/2013 na túto skutočnosť poukázal aj Krajský súd v Trenčíne, ktorý je týmto rozhodnutím rovnako viazaný. Pokiaľ ide o otázku spravodlivého procesu, túto bolo možné riešiť v pôvodnom konaní v rámci inštančného postupu, pričom napríklad zmysle ustanovenia § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou je aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktorému predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť. Takéto rozhodnutie súdu predložené nebolo. Nevyužitie možnosti domáhať sa svojich práv v rámci inštančného postupu (zákonom ustanoveným postupom) a možnosti obrátiť sa na Európsky súd pre ľudské práva s návrhom na preskúmanie zachovania princípov spravodlivého procesu nie je možné zhojiť alebo napraviť podaním návrhu na povolenie obnovy konania, nakoľko súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania ako štátny orgán môže konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a Trestný poriadok súdu rozhodujúcemu o návrhu na povolenie obnovy konania právo preskúmať rozhodnutie zákonného súdu z hľadiska zachovania princípov právneho štátu neumožňuje. Rovnako súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený skúmať či policajt alebo prokurátor, súd alebo príslušníci v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin. Porušil by totiž

zásadu prezumpcie neviny (ako aj celý rad iných princípov právneho štátu ako napr. zásadu ústnosti a bezprostrednosti, právo aby bola vec prerokovaná v prítomnosti podozrivého a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom atď.). Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania totiž musí rešpektovať zákonnú domnienku, že každý sa považuje za nevinného, kým zákonný súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Zákonný súd môže pritom rozhodovať o vine a treste iba na podklade obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu zastupuje. Takýto rozsudok súdu taktiež predložený nebol. Preto súd neprihliadal na argumentáciu navrhovateľov, ktorej podstatou je, že v pôvodnom konaní bolo porušené právo na spravodlivý proces, porušený zákon alebo ustanovenia o konaní, ktoré mu prechádzalo, nepreskúmaval či pôvodné konanie trpí hmotnoprávnymi resp. procesnoprávnymi vadami, či súdy vyhodnotili nimi vykonané dôkazy správne, a teda vecnú správnosť rozhodnutia ako aj to, či policajt alebo prokurátor, súd alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin, či existovala a boli súčasťou mafiánskej skupiny. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania totiž neplatí revízný princíp ani vyšetrovacia zásada a na riešenie týchto otázok je určený iný zákonom ustanovený postup. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý je zameraný na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, nápravu právoplatného rozhodnutia, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom vecí, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Na povolenie obnovy konania tak musia byť splnené kumulatívne dve podmienky: 1) musí ísť o nové dôkazy alebo skutočnosti súdu skôr neznáme, 2) a súčasne musí ísť o také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Vo všeobecnosti (v súvislosti s argumentáciou navrhovateľa X. Y. U.) považuje súd za dôležité poukázať na skutočnosť, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno chápať tak, že odsúdený podá návrh na povolenie obnovy konania, v návrhu formálne uvedie svedkov, ktorých navrhuje v konaní vypočuť a označí dôkazy, ktoré žiada vykonať a súd bez ďalšieho začne vykonávať odsúdeným navrhnuté dokazovanie o tom či budú alebo nebudú zistené nejaké nové skutočnosti alebo dôkazy. Pokiaľ išlo o argumentáciu, že existuje úradný záznam o telefonickom rozhovore Y. so sudkyňou Y. Y., avšak absentuje tam predmet toho rozhovoru, pričom Y. tvrdí, že upozornil sudkyňu, že Y. H. U. ho nikdy nevydierali, z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín vyplýva, že poškodený sa skontaktoval telefonicky s Y. Y., ktorá mu oznámila, že hlavné pojednávanie je odročené na 08.03.2002. Poškodený vyjadril obavu o svoj život, ale účasť na hlavnom pojednávaní prisľúbil a uviedol, že odchádza na neznáme miesto. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil, neospravedlnil sa ani sa ho nepodarilo predviesť. Preto bola na hlavnom pojednávaní čítaná jeho výpoveď z prípravného konania. K uvedenému súd uvádza, že súd nemôže rozhodovať na základe toho, čo mu kto povie v telefonickom rozhovore, ale iba na základe dokazovania vykonaného na hlavnom. Okresný súd Trenčín vo svojom uznesení v konaní 1Nt 49/2013 uviedol, že návrh na obnovu konania sa v podstatnej miere opieral o vynútené svedectvo poškodeného Y., ktorý v prípravnom konaní opakovane vypovedal. Z pohľadu samotného návrhu sa za najpodstatnejšiu považuje výpoveď zo 17.05.2001, kde sa výslovne zmieňuje o nátlaku polície na jeho osobu, aby podal trestné oznámenie a vypovedal. Aj napriek uvedeným tvrdeniam poškodený však zdôraznil, že čo do obsahu vypovedal pravdu. V kontexte všetkých jeho výpovedí z prípravného konania má súd za to, že nátlak na jeho osobu bol len v tom smere, aby vypovedal teda, aby niečo povedal, a keď už ale vypovedal, hovoril pravdu a neklamal. S poukazom na tieto závery sa preto jeho najnovšia výpoveď javí aj s pohľadom na časový odstup súdu ako tendenčná a nepresvedčivá, ktorá trpí viacerými rozporami v podstatných bodoch oproti pôvodným výpovediam. Pred dožiadaným súdom sa zmienil, že pôvodne vypovedal z obavy z vylúčenia z ochrany svedkov. Tomu, ale nezodpovedá informácia plynúca jeho pôvodných výpovedí, podľa ktorých z ochrany svedkov sám ušiel pre tlaky zo strany polície. Podstatný rozpor bol zistený aj pri tvrdení, že nepoznal mená policajtov, ktorí mali na nehorobiť nátlak, pričom pôvodne odmietol týchto policajtov menovať majúc znalosti o ich menách. Jeho nové tvrdenia, že nemal strach z odsúdených Y. H. U.Í. nekorešponduje s jeho niekdajšou výpoveďou, podľa ktorej strach pociťoval voči všetkým trom. Okrem týchto vonkajších rozporov je nová výpoveď svedka Y. aj vnútorne rozporná, keď v úvodnej vete svedok odkazuje na svoju predchádzajúcu výpoveď a v nasledujúcej časti už vypovedal spôsobom uvedeným vyššie z týchto dôvodov preto súd vyhodnotil výpoveď svedka Y. z 27. 11. 2013 ako rozporuplnú a neuveril jej. V súvislosti s pôvodnými výpovediami svedka pohľadom nátlaku na jeho osobu súd poznamenáva že, nakoľko svedok o týchto skutočnostiach svedčil už v pôvodnom konaní, nemôžu dotknuté skutočnosti predstavovať zákonný dôvod na obnovu konania. Okresný súd Trenčín vo svojom uznesení v konaní 3Nt 100/2014 uviedol, že terajšia výpoveď Y., a to aj v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi v rámci konania o povolenie obnovy konania, nie je spôsobilá vyvolať zrušenie pôvodného rozhodnutia, pričom nejde ani o novú skutočnosť, keďže

svedok vypovedal aj v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vedenom pod spisovou značkou 1Nt 49/2013. Súd je toho názoru, že v prípade výsluchu svedka Y. sa jednalo o opakovanie návrhu na povolenie obnovy konania, o ktorom už bolo rozhodnuté v konaní vedenom na okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou 1Nt 49/2013. V súvislosti s vyššie uvedeným súd uvádza, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania. Do hodnotenia dôkazov zákonnými súdmi pritom nemôže bez ďalšieho vstupovať ani súd, ktorý rozhoduje o návrhu na povolenie obnovy konania. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu Trenčín v konaní 3Nt/100/2014, ktorý vo svojom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že za nové dôkazy a skutočnosti nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyssporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Pokiaľ súdy vykonali výsluch svedka Y. (vykonali originálny dôkaz) a túto jeho zmenenú výpoveď v kontexte s ostatnými dôkazmi vyhodnotili a svoje rozhodnutie náležite odôvodnili, nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania iba skutočnosť, že to isté tento svedok hovoril aj niekomu inému (odvodený dôkaz), a že tieto osoby majú prípadne iný názor na hodnotenie dôveryhodnosti svedka. Z vyššie uvedených dôvodov súd na verejnom zasadnutí zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchov vyššie uvedených svedkov a to z dôvodu, že je zrejmé, že uvedené osoby neboli svedkami skutkov, za ktoré boli odsúdení uznaní za vinných. Z ich výpovedí by vyplývali na jednej strane okolnosti, ktoré súd v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený posudzovať a na druhej strane by vypovedali iba o tom čo si myslia, o tom čo počuli od iných osôb, ktorých vypočutie buď nie je možné, alebo ktorých vypočutie nebolo paradoxne navrhnuté a dokonca o tom, čo im mali povedať svedkovia, ktorí už boli v konaní pred súdom vypočutí a vypovedali by o tom, že pred súdom vypočutí svedkovia im povedali to isté čo pred súdom.

Na verejných zasadnutiach 23.07.2020 a 06.10.2020 navrhovateľ po prednese predsedu senátu predniesol návrh na povolenie obnovy konania zhodne s čl. 68 až 80. Podstata jeho argumentácie spočívala v tom, že sa jedná o jeho štvrtý návrh na povolenie obnovy konania, pričom predchádzajúce návrhy mali pridelení sudcovia, ktorí sa sami vylúčili z konania prevažne pre priateľský vzťah a rodinné stretnutia s Y. Y., ktorá bola zákonnou sudkyňou v pôvodnom konaní. Má zato, že rozhodnutia boli v rozpore so zákonom a nebol mu umožnený riadny spravodlivý proces. Dôkazmi svedkov, ale hlavne samotným korunným svedkom Y. a zabezpečenými dôkazmi priamo políciou SR bolo dostatočne preukázané, že bol ako aj jeho spoločník v roku 2000 krivo obvinený na objednávku a odsúdený za skutok, ktorý nikdy nespáchal. Podľa vyjadrenia poškodeného, ktorému nebolo počas hlavných pojednávaní v roku 2001 umožnené vypovedať pred súdom, skutok nespáchal. Toto krivé a vyfabrikované obvinenie bolo podľa dôkazov aj samotnej polície urobené pod nátlakom, ovplyvňované samotnou políciou, urobené na objednávku samotnej mafie, a to priamo L. Č. a jeho komplicmi, ktorej súčasťou bol aj T. P., spoločník L. P., ktorý bol predĺženou rukou bossa L. Č. pre trenčiansky kraj. Tieto skutočnosti boli zabezpečené samotnou políciou SR v roku 2006, keď sa obrátil so spoločníkom o pomoc na políciu SR. Polícia SR mala o týchto skutočnostiach dôkazy a vedomosť, dokonca mala dôkazy nachádzajúce sa v archíve vtedajšieho UBOKU, súčasnej NAKY, avšak chápadlami a kontaktmi mafie na políciu sa mafia snažila zlikvidovať tieto dôkazy. Nové dôkazy o ktoré opiera obnovu konania sú v korunnom svedkovi T. P., ktorý bol dlhodobým členom tejto organizovanej zločineckej skupiny mafiánov Č. z vetvy obávaných U., ktorý potvrdil v inom konaní, že i on sám sa podieľal na ich ekonomickej likvidácii. To že bol členom organizovanej zločineckej skupiny, mu potvrdil vyšetrovateľ NAKY, L. G. L., ktorý vyšetroval jeho vydieranie v trestnom spise 8Tk 2/2014 vedenom na Okresnom súde Trenčín, kde výtazok z násilného vydierania mal ísť podľa dôkazov Y. Y. 3.000.000,- Sk. Svedok P. v jeho výpovediach vymenoval celý rad zločincov, ktorí dokonca figurujú v mafiánskom zozname štátu, a to T. J., Y. Š. Á., Y. R. H., K. S., L. R., ale aj už dnes nebohých bratov L. a L. Č.. V trestnom oznámení opisuje celý plán ich účelovej likvidácie či už ekonomickej alebo fyzickej, hlavne však opisuje, že bol osobne prítomný rozhovorov, keď ho L. Č. dal na objednávku zatvoriť do väzby. Opísal aj osoby z radov justície,

ktoré sa mali podieľať na tomto zločine, ktorými boli Y. Y., ktorá predsedala senátu rozhodujúcemu o ich trestnej veci. Vypovedal o nezákonnej väzbe, ktorú na neho a jeho spoločníka uvalil sudca Y. Y. na základe sfaľovaných úradných záznamov, až po ukončenie delby práce samotnou sudkyňou Y. Y.. V súčasnosti T. P. vypovedá v neprospech Y. Y.. OČTK po tom, ako získali dôkazy, vo veci nekonali, stopy zahladzovali a jeho kriminalizujú len preto, že poukázal na korupciu a prepojenie mafie na prokuratúru a súdy. Na tlačovej konferencii dňa 07.05.2018 sa v priestoroch K. svokor Y. Y. potvrdil pred svedkami ako i prizvanými médiami, že Y. Y. sa poznala s L. Č.. V ďalšej časti návrhu navrhovateľ popísal a hodnotil skutkový stav a dôkazy, poukázal na nesprávnu právnu kvalifikáciu, skutočnosť, že sudkyňa Y. Y. mala možnosti zabezpečiť svedka Y. aspoň na jedno hlavné pojednávanie, dokonca mala vedomosť, kde sa svedok Y. nachádza, ale i napriek tomu ale jeho účasť nezabezpečila. Podľa vyjadrení korunného svedka Y. sa tento chcel dostaviť na hlavné pojednávanie a vypovedať, ale skrýval sa pred mafiou a bol v stálom ohrození života. Mal Y. Y. telefonicky povedať, že Y. H. U. ho nikdy nevydierali, že nemajú s vecou nič spoločné. Y. Y. zmarila jeho účasť na hlavnom pojednávaní a jeho právo na spravodlivý proces, keďže nemohol tomuto svedkovi klásť otázky a tento nemohol vypovedať. Bol unesený aj s jeho spoločníkom Y. U. pred bossa L. Č. a pod hrozbou smrti museli za svoju slobodu zaplatiť, lebo Č. vyplatil 3.000.000,- Sk za ich prepustenie Y. Y.. Toto všetko sa udialo korupčným správaním Y. Y. s prokurátorom Y. L., ktorých L. Č. podľa jeho vlastného vyjadrenia zaplatil a zároveň týmto sľúbil, že sa nikto z nich neodvolá proti rozsudku 5T 444/2001. Bol toho názoru, že Okresný súd Trenčín z dôvodu silnej korupcie, rodinkárstva, vzájomného prepojenia sudcov nechce účelovo pripustiť obnovu konania a to len preto, že kryje najväčší zločin v histórii novodobej skorumpovanej justície a neváha obetovať nevinných ľudí.

Obhajca na verejnom zasadnutí 06.10.2020 uviedol, že nežiadajú o obnovu konania z toho dôvodu, že v pôvodnom konaní bol spáchaný trestný čin, ale z toho dôvodu, že výpoveď poškodeného Y. bola v pôvodnom konaní jediným priamym usvedčujúcim dôkazom, pričom výpovede svedkov, ktorých navrhli vypočuť a predložené otázky zo zápisnice by mohli prispieť k zvýšeniu dôveryhodnosti jeho neskorších výpovedí. Z výpovedí obhajobou navrhnutých svedkov má byť zistené, že v čase, keď Y. vypovedal v roku 2001 čiastočne aj voči Y. a U., tak konal pod nátlakom, tieto osoby boli v pravidelnom styku v tom čase. Tieto výpovede môžu ďalej oslabiť vierohodnosť jeho už tak pomerne zmätočnej výpovede v prípravnom konaní v roku 2001 a tým zvýšiť vierohodnosť jeho neskorších výpovedí aj v predchádzajúcich obnovách konania.

Obhajoba v priebehu konania navrhla vypočuť svedkov L. H. P., ktorému návrhu súd vyhovel.

Svedok L. na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhovateľa oslovil sám asi v roku 2018 na základe skutočností, ktoré odzneli v médiách. V súvislosti s K. už vypovedal. S L. Č. sa spoznal z dôvodu prepisu firmy, stretli sa v motoreste Z. v L. X., kde si mal prepísať spoločnosť Y., pričom sa chystal prepis K. a I., čo sa dozvedel po tom, ako sa jeho vzťah s ľuďmi okolo Č. zintenzívnil. Celé to začalo tak, že sa spoznal s T., prevádzkarom motorestu Z., kam za ním začal chodiť. Pokiaľ ide o samotný motorest Z., zhruba okolo roku 2000 sa tam stretávali bratia Č., odsúdený Z. i svedok P.. Chodil za nimi aj poškodený Y., ktorý bol spojený s objektom O. v L. X.. Y. H. U. tam ale nikdy nechodili. On vtedy mal asi 20 rokov, videl, že ľudia okolo Č. majú kontakty, patrilo im všetko, chcel sa mať dobre, tak sa k nim pridal. Vypovedal aj o tom, že práve dokumenty týkajúce sa prepisu spoločnosti Y. boli tie, ktoré sa našli v aute v pôvodnom konaní. To bolo ešte v roku 2000 po tom, ako bol zadržaný odsúdený Z.. Práve vtedy pred jeho výpoveďou mu mali orgány činné v trestnom konaní povedať, že nech uvedie, že odsúdeného Z. nepozná a padli aj vyhrážky čo sa stane, ak vypovie opak. Ešte vtedy, keď spolupracoval s ľuďmi okolo Č., mu práve L. Č. povedal, že chcú pripraviť Y. H. U. o K., že na nich urobia akciu cez kontakty na súde, že sa o to postarajú. Bol svedkom toho, ako sa L. Č. stretol s Y. Y. v kaviarni G., pričom on spočiatku čakal vonku a neskôr vošiel dnu na kávu, kde ich spolu videl sedieť pri stole a aj odchádzať. Videl aj odovzdanie obálky Y. Y., ktorú vtedy spoznal podľa toho, že mu bola opísaná tak, ako v skutočnosti vyzerala. Spočiatku bol naklonený aj k prepisu K. na jeho osobu, nakoniec to neurobil, bol varovaný a nechcel byť bielym koňom. Všetko bolo na odsúdených Y. a U. chystané z dôvodu zmocnenia sa ich nehnuteľností, čo vedel priamo od L. Č.. Pokiaľ sa mal vyjadriť o tom, čo vie o vydieraní z roku 2002 pred O. uviedol, že už vtedy dobre poznal Y., ktorý mal zas dobrý vzťah s L. Č.. Práve to bol dôvod, pre ktorý poškodený Y. nešiel vypovedať v pôvodnom konaní pred súd. Báł sa Č.. To všetko mu povedal sám Y., pretože v roku 2002 sa ho pýtal na to, čo sa stalo a on sa mu vyzozprával. Polícii to ale neohlásil, lebo jej neveril, samotní policajti ho zastrášovali. Od roku 2002 poškodeného nestretol, nevie, kam odišiel. V tom roku 2018 a v

súčasnosti sa rozhodol vypovedať preto, lebo chcel dať veci na pravú mieru, chcel to objasniť, lebo ho hŕyzo svedomie. V súčasnosti už verí v spravodlivosť.

Svedok P. na verejnom zasadnutí uviedol, že aj on sa v roku 2002 podieľal na krivom obvinení navrhovateľa, na jeho súdení, odsúdení a aj následnej činnosti, čím myslí obratie navrhovateľa o majetok. On osobne bol od roku 1998 členom skupiny U., resp. vetvy ľudí okolo Č., kde mal na starosti ekonomické veci. V roku 2000 Č. a jeho pravá ruka v O. P. vymysleli plán, ako sa dostať k majetku navrhovateľa. Plánom bolo za tým účelom si zaplatiť orgány činné v trestnom konaní a súdy. Skupina preto oslovila vysokých predstaviteľov a začala pripravovať plán. Časom dosadili Y., ktorý navrhovateľa krivo obvinil z vydierania, on bol teda legendou, pod ktorou sa to malo odhrať. Vymysleli to celé príslušníci polície, vtedajšieho ÚBOK-u J. a W., ktorých na to oslovil L. Č. s P. H. Z., ktorý tiež patrili do rovnakej skupiny. Y. Y. bola pritom ich kontaktom na súde, poznala sa s ľuďmi okolo L. Č., so Z., pričom úlohou Y. Y. v L. X. a Y. Y. v O. to bolo celé zastrešiť na súdoch. Celá akcia sa začala v lete 2000 a pokračovala približne 18 až 20 mesiacov. Oni pritom stále riešili, ako sa dostať k majetku navrhovateľa, čo dozoroval Y. H.. Prvýkrát sa s Y. Y. stretol v budove C. U. O., v jej kancelárii, kam za ňou išiel spoločne s P.. Riešili priebeh plánu, Y. Y. sa pýtala, či platí ich dohoda. Riešili aj súkromné veci. Pri druhom stretnutí v jej kancelárii, už bez P., sa dohodli, že ako im bude nápomocná, a že za to dostane odmenu 3.000.000,- Sk. Vtedy s ňou riešil aj civilné veci, následne vyhral zmenkový spor a po P. jej poslal 50.000,- Sk. Tretíkrát sa s Y. Y. stretol opäť v jej kancelárii, kedy jej skrytý v dámskej kabelke odovzdal sľúbený úplatok. Z úplatku zaplatil 2.000.000,- Sk on, pretože v skupine patrili medzi tých, ktorý mali na starosti peniaze a bolo mu povedané, že to bude pôžička pre skupinu, ktorú dostane nazad a 1.000.000,- Sk P.. Potom už prebehlo všetko podľa plánu. Y. obvinil Y., U. a nastrčeného Z. z vydierania, Y. Y. ho vzal do väzby a následne vec sama sa dostala Y. Y.. Navrhovateľovi, ešte vtedy väzobne stíhanému, ktorého prišli navštíviť, povedali, že za jeho slobodu museli zaplatiť 3.000.000,- Sk a on im ich musí splatiť majetkom. Následne došlo za týmto účelom k prevodu K.. Nie je na to sice pyšný, ale podieľal sa na tom, dobre si to všetko pamätá. V tomto smere začal vypovedať v roku 2018, lebo sa chcel vysporiadať z minulosťou, dať veci na poriadok. Už predtým, v roku 2015 vypovedal v neprospech P., avšak bol donútený zmeniť výpoveď a ku skutočnosti sa vrátil opäť v tom roku 2018. Pokiaľ ide o samotného Y., toho poznal z objektu O., kde sa v L. X. s ním stretával. Aj on sa pre skupinu podieľal na podvodoch. O tejto veci sa s ním rozprával ale len raz, bolo to v Z. za prítomnosti dvoch operatívov. Bolo mu vysvetlené, aká je jeho úloha, ako má vypovedať, obviňovať Y., U. a aj Z., aby to lepšie vyzeralo a aký bude priebeh. Y. nikdy nemal vypovedať na súde, malo byť zabezpečené, aby sa nedostal na súd, čo nariadila sama Y. Y.. Na starosti to vtedy mal P.. Preto Y. odpratali do zahraničia, kde jeho strážením bol poverený Z.. Od neho sa potom dozvedeli, že Y. začína „strečkovať“, „štorcovať sa“, mohlo to na ňom padnúť. P. s Y. Y. ho chceli zničiť, ak by vypovedal na súde. Zariadilo sa to preto tak, aby na súd neprišiel. Skôr vypočutého svedka L. taktiež pozná zo Z., mal na starosti ekonomickú trestnú činnosť.

Podľa § 393 ods. 1 Tr. por.: „Ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.“

Podľa § 394 ods. 1, ods. 4, ods. 5 Tr. por.:

„(1) Obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.“

(4) Skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>> voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

(5) Obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo príslušníci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.“

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por.: „Ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.“

Podľa § 401 Tr. por.: „Ak súd povolí obnovu konania v prospech obvineného z dôvodov, ktoré sú na prospech aj niektorému spoluobvinenému alebo zúčastnenej osobe, povolí súčasne obnovu konania aj v ich prospech.“

V prvom rade konajúci súd poukazuje a opätovne zdôrazňuje teoretické predpoklady povolenia obnovy konania. Z dikcie § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Za „nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme“ v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za „nové skutočnosti alebo dôkazy“ v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Existencia samotnej „novej skutočnosti alebo dôkazu“ však na povolenie obnovy konania nepostačuje. Pri danosti prvej podmienky musí byť súčasne splnená aj druhá podmienka na povolenie obnovy konania a to, že tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť buď (a) iné rozhodnutie o vine alebo (b) vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Po preskúmaní podaného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a osobitne pripojených spisov súdov viažucich sa k odsúdeniu navrhovateľa a k jeho prechádzajúcim návrhom na povolenie obnovy konania, ako aj po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí a zhodnotení tam vykonaných dôkazov v spojení s už skôr zistenými skutkovými okolnosťami a prijatými právnymi závermi, súd (na rozdiel od názoru súdov prezentovaných v konaniach 1Nt 49/2013, 3Nt 100/2014 a 6Nt 271/2016) dospel k záveru, že sú dané dôvody pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., a preto rozhodol podľa výroku tohto uznesenia.

V prvom rade ale poukazuje, že nevzhliadol dôvod zaoberať sa podstatnou časťou argumentácie navrhovateľa, ktorá sa týkala jednak tvrdeného „korupčného správania sa“ či už vyšetrovateľov, prokurátorov alebo aj zákonných sudcov v skorších konaniach a jednak tvrdeného porušenia práva na spravodlivý proces. Už súdy v skorších rozhodnutiach totiž správne ustálili, že súd prejednávajúci návrh na povolenie obnovy konania nemá v kompetencii viesť vyšetrovania prípadne naprávať procesné chyby základného konania. Právomoc v tomto smere bola totiž zverená v prvom prípade orgánom činným v trestnom konaní a druhé zas podlieha príslušnému inštančnému postupu tak, ako na to bolo

správne poukázané v uznesení 6Nt 271/2016. Tiež je nemenej dôležité, že doposiaľ nebolo predložené rozhodnutie predstavujúce dôvod pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 4 alebo 5 Tr. por.. Napokon, zamerajúc sa na argumentáciu navrhovateľa v podanom návrhu, treba skonštatovať, že sa jedná v podstatnej časti o opakovanie prípadne rozvíjanie argumentácie, ktorá už odznela v skorších konaniach, kde sa domáhal obnovy pôvodného konania. S touto sa ale súdy už viackrát právoplatne vysporiadali, a preto ohľadne týchto námietok konajúci súd v celom rozsahu odkazuje na vyššie podrobne rozobraté tieto skoršie rozhodnutia (uznesenia 1Nt 49/2013, 3Nt 100/2014 a 6Nt 271/2016).

Na druhej strane však konajúci súd na rozdiel od súdov prejednávajúcich skoršie návrhy na povolenie obnovy pôvodného konania dospel k záveru, že ak z odôvodnenia rozsudku 5T 444/2001 výslovne vyplýva, že navrhovateľ a odsúdený U. boli priamo usvedčovaní len výpoveďou poškodeného Y., aktuálne učinené výpovede ďalších dvoch svedkov (keď už skôr boli vypočutí aj iní svedkovia, ktorí podľa názoru konajúceho súdu vierohodnosť výpovede poškodeného Y. oslabovali), ktoré oslabujú vierohodnosť jediného priamo usvedčujúceho dôkazu (výpoveď poškodeného Y.), dôvody pre povolenie obnovy pôvodného konania v zmysle § 394 ods. 1 predstavujú. Ohľadne oboch aktuálnych výpovedí, najmä však výpovede svedka L., sa jedná o dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní neboli známe, teda o skutočnosti nové. Až od roku 2018 totiž svedok P. vypovedá konštantne v prospech odsúdených Y. a U. a svedok L. sa tiež až v tomto roku rozhodol v ich prospech vypovedať vôbec. Zároveň, tieto dôkazy podstatným spôsobom či už samy osebe, alebo aj v spojení so skutočnosťami skôr známymi (kde má konajúci súd na mysli dôkazy vykonané tak v pôvodnom konaní, ako aj v skorších konaniach o návrhu na povolenie obnovy pôvodného konania), teoreticky môžu privodiť aj iné rozhodnutie o vine a tým pádom aj o treste navrhovateľa prípadne odsúdeného U.. Abstraktne a zjednodušene to možno právny názor súdu prezentovať tak, že ak existuje jediný priamo usvedčujúci dôkaz, pričom tento je v podstatnej miere a zároveň dôveryhodne, presvedčivo a logicky spochybnený (dôkazmi spĺňajúcimi atribúty podľa § 394 ods. 1 Tr. por.), ostatné nepriame dôkazy v spojení s ním už nemusia predstavovať tak ucelenú reťaz dôkazov, ktorá by nedávala žiadne pochybnosti o vine toho - ktorého obžalovaného, čo s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ i ustálenú súdnu prax je imanentným predpokladom každého odsudzujúceho rozhodnutia. Nie je podľa názoru konajúceho súdu ani tak smerodajné, či vypočutí svedkovia boli alebo neboli priamo pri čine stíhanom v pôvodnom konaní alebo o ňom vedia len sprostredkovane. Rozhodujúce je, že podľa ich výpovede buď mali byť priamo účastní toho, ako im sám poškodený Y. rozprával, že nikdy nebol vydíraný Y. H. U. (svedok L.), alebo sa dokonca mali podieľať na príprave a realizácii nepravdivej výpovede poškodeného Y. z prípravného konania (svedok P.). O dôveryhodnosti aktuálne vypočutých svedkov pritom vzhľadom na zloženie prísahy pred súdom s poučením o následkoch krivej výpovede nemá súd dôvod pochybovať, pričom zároveň platí, že dôveryhodnosť toho-ktorého svedka v spojení s inými dôkazmi, tými skôr známymi, by mala byť posudzovaná v pôvodnom konaní, po povolení jeho obnovy.

Riadiac sa týmito úvahami konajúci súd vyhovel návrhu odsúdeného Y. a v jeho prospech povolil obnovu pôvodného konania. Nakoľko dôvody, pre ktoré obnovu konania povolil, svedčia aj v prospech odsúdeného U., aj v jeho prospech bola obnova pôvodného konania povolená. Keďže konajúci súd tiež dospel k záveru, že aktuálne učinené výpovede svedkov L. a P. samy osebe, alebo aj v spojení so skutočnosťami skôr známymi (teoreticky) môžu privodiť aj iné rozhodnutie o vine, a teda aj treste odsúdených Y. a U., zrušil rozsudok 5T 444/2001 vo vzťahu k nim vo výroku o vine aj treste.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.